Anul II. Nrul 26. Apare în fiecare Joui. Budapesta 12. Novembrie 1903

Abonamentul:
1 an: ... ... 4 coroane
½ an: ... ... 2 coroane
¼ an: ... ... 1 coroană
Un numer: 8 filerĭ
Dacă 30 foĭ se vor abona pe o singură adresă abonamentul costă:
Pe un ¼ de an 60 filerĭ.
Pe ½ de an 1 cor. 20 filerĭ
« 1 an 2 cor. 40 »

VOINȚA POPORULUI

Organul partidei socialdemocrate reorganisate din Ungaria.
Foaie pentru poporul muncitor Român.

Aici să se adresezeşi tot felul de scrisori bani.
Redacția și administrația:
Szabad Szó
BUDAPESTA,
VII., István-ut 67.

Mezőfi Vilmos
Redactor prim.

Fraților!

La cari au espirat, abonamentele și nu vă reînoiți abonamentele: număru acesta este cel din urmă pentru că nouă nu ne dă domnii; ca la Adevărul bani să trimetem foile în cinste, noi plătim tipariul și hîrtia, dar grăbiți și vă reînoiți abonamentele la cari sau sfîrșit.

Redacțiunea.

Romînismul vrînd Socialismul.

»L'homme est ne'litre et partout il est dans les fers« adeca „Omul s'a născut liber și pretutindeni este în lanțuri". Cu aste vorbe sfinte începe în veci strălucitul cărturar al Francezilor, Rousseau, întiĭa carte din vestitul Contrat social, pecare in viforul rășmirițiĭ celeĭ marĭ franceze îl purtaŭ în buzunar republicaniĭ și luptaŭ prin îmboldul luĭ pentru libertatea, pentru care a desfăcut și Socialismul steagul săŭ de coloarea sîngeluĭ; da, Socialismul luptă pentru libertatea «care ĭe condițiunea cea dintîiŭ a toată cultura amenească« folosîndu-mă chĭar de cuvinstele luĭ Simion Bărnuț. Să cădem în genunchĭ la auzul acestuĭ nume frațiĭ meĭ țărani romîni! Cuvîntul săŭ de tunet pe voĭ v'a chemat la o viață maĭ potrivită cu menirea omuluĭ, dupe cum a chemat și marele Kossuth pe frațiĭ voștrĭ țăranĭ ungurĭ, carĭ în aceĭașĭ sărăcie înoată de vĭacurĭ ca și voĭ! Cultura aduce apoĭ un traiŭ vrednic de muncitorime, a căreĭa stare de jale nu s'a născut încă geniŭ, care ar fi în stare să o descrie! — Din înlănțuirea ăstor gîndurĭ urmează că Socialismul vrea binele universuluĭ muncitor; a lupta decĭ pentru Socialism însamnă a lupta pentru binele omeniriĭ; ĭar ceĭ, ce nu vreŭ Socialismul, aceĭa nu vreŭ binele ameniriĭ și ca să nu vreĭ binele omeniriĭ trebue sê aĭ un suflet maĭ negru de cît Satana! In lăturĭ lașilor! Slavă culturiĭ însă Socialismul înflorește la toate neamuri le de același sînge cu noĭ în Franța, Italia, Spania și celea lalte, ĭar în Germania ĭe o putere, de care să se cutremure cercurile conducătoare ale tiraneĭ împărăteștĭ. — Și ast fel prinde rădăcinĭ Evangelia nouă în toate țeri le luminate de flacăra culturiĭ din acea țară.

Noĭ romîniĭ încă am primit de mult învățătura asta nouă și împreună cu ĭa votul universal, pe care marele apostol al acesteĭ legĭ noue, Vasile Morțun, îl află și în programul partiduluĭ național de la 1848 din Romînia, lucru, despre care în repetite rîndurĭ a vorbit în parlamentul romîn. Maĭ mult încă! C. Rosetti genialul barbat de stat al Romînieĭ a chĭar propus înțeleptuluĭ vodă Cuza transformarea principatelor în o republică socialistă și Cuza, despre care așa de frumos ne vorbește țăranul Creangă și Bolintineanu, s'a învoit, dar întîmplările de maĭ apoĭ d-laŭ împedecat în realizarea acesteĭ ideĭ; apoĭ Brăteanu, care a creat Romînia modernă, in înțelegere cu Rosetti nu a dat mina cu socialiștiĭ? a . . . a, maĭ mult cu cele maĭ îndrîznețe fețe revoluționare cu anarchiștiĭ? Dovadă ĭe despre asta atentatul săŭ din Paris asupra împaratuluĭ Napoleon al III lea. In Romînia Socialismul ĭe reprezentat și azĭ prin Nădejde, Mille, Morțun și alțiĭ mulțĭ, al căror glas fulgerător a căzut une orĭ în parlamentul român ca bomba luĭ Vaillant în camera franceză. Și să nu creadă cine va că acești bărbațĭ sînt numaĭ niște gălăgioșĭ fără carte, că de pildă Nădejde, monstrul de știință, cum il numește Mille în romanul săŭ »Dinu Milianu« poate sta orĭ cînd în privința culturiĭ alăturĭ de enciclopadiștiĭ francezĭ din vĭacul al XVIII-lea.

Alăturĭ de el și cu aceĭași putere a mințiĭ luptă Sofia Nădejde, cea maĭ vrednică romancă din viața de aproape doue miĭ de anĭ a Romînismuluĭ! Afară de aceștia tot ce are Romînismul maĭ înalt ca minte și maĭ profund ca gînditor face parte din generoasa tabără a Socialismuluĭ, ca verdele țăran Coșbuc, ca re ne spune totul lămurit în „vrem pămint", a căruĭa strofă din urmă miroasă a sînge asemenea incendiarelor versurĭ d-le luĭ Petőfi; ca Vlăhuță, care numaĭ vorbe pururĭ de cea maĭ ințepătoare batjocură are la adresa stăriĭ de azĭ; — une orĭ în desperarea sa asupra relelor, ce sfășie talpa Romînismuluĭ, țărănimea, e chĭar ateŭ trecînd prin scrierile sale duhul eminescian din cugetările luĭ Dionis, eorul noveliĭ cu același nume; dar zeul poezieĭ romîneștĭ, Eminescu nu ĭe socialist? un socialist demn de fortunașiĭ comunarzĭ din Paris! cel puțin asta o înțelegem din făimoasa sa poezi »Impărat și proletar«, în care ne zice »sfărmațĭ tot, ce arată mîndrie și avere« — sfărmațĭ pălate temple, ce crimele ascund« — «svîrlițĭ statuĭ de tiranĭ, în foc să curgă lavă« și astfel de fraze pînă la nesfîrșite în cît autorul «Negriadeĭ« l-a învinovățit că propagă vandalismul! (?) In lăturĭ în să voĭ, ceĭ, ce vă îngrășațĭ din sîngele poporuluĭ!

Organisați-ve în pace!

Eminescu prin durerea luĭ a simțit durerile lumiĭ; se vede sufletul său nobil în »Doĭna« scrisă pe vremea cînd cĭocoismul din România era grozav de încîntat, că are regat dar el nu se oprește aci ci se coboară să vadă ce face țăranul în locuința sa de sub pămînt și cînd vede că-e «numaĭ umbra spinuluĭ», — «la ușa creștinuluĭ» erupe în plînset și plînge poetul cu nenorocita țărănime română și lacrimile sale au fost rodnice: în urma luĭ se ridică o școală întreagă, care primește steagul colorat în sînge!

Durerile luĭ le arată lumeĭ cel maĭ mare critic al Românilor Gherea, marele dascal al Socialismuluĭ. — Așa staŭ lucrurile în Romînia. Țărănimea romînă nu fu așa norocoasă! aicĭ in Ungaria! Cu toate aceste Socialismul ĭe reprezentat și la noi prin ceĭ maĭ cu minte stîlpĭ aĭ Romînismuluĭ: socialist a fost Bărnuț, socialist așa de puternic în cît a format scoală în Iașiĭ Moldoveĭ, pe care numaĭ dupe moartea luĭ a îndrîznit să o lovească conservatorul Maĭorescu și alăturĭ de el Barnit, care și el sĭ-a vărsat otrava contra zeuluĭ înțelepciuniĭ romîneștĭ: dar Muresanu nu s'a adresat către țăranul român in zguduitorul său marț? Pictorul său a înțeles-o asta! — Dar țăranul din Munțĭ Iancu.

»Toată sara demineața« de ce zicea: »Udămĭ lacrămile fața?« Pentru că a făgăduit pîne țăranilor săĭ și înurmă nu le-a putut-o da! Din cauza asta mintea sa s'a prăbușit. In rîndul acestora nu putem să nu amintim pe marele Șaguna, care în vrăjbiĭ a cerut, ca poporul să trimită în parlament depatațĭ dupe numărul sufletelor — ce va maĭ mult chĭar de cît votul universal! Vedețĭ frațiĭ meĭ țărănĭ rumînĭ, că floarea Romînismuluĭ a fost pentru Socialism, une orĭ chĭar pentru anarhism, care și azĭ are apostolĭ în Ramînia pe doctorul Zosin și Mușoiŭ. Și cîțĭ s'ar maĭ putea înșira la barbațiĭ de maĭ sus?! In genunchĭ dar! Facețĭ penitență și apoĭ cu sufletul și inima curată trecețĭ in rîndurile lumeĭ socialiste, ĭar voĭ tineri lor și fecĭoarelor, carĭ v'ațĭ adăpat la irvoarele culturiĭ luminațĭ sermana țărănime, ca să nu stăm în o zi rușinațĭ în fața lumiĭ civilizate! Țăranii aŭ conducătorĭ sacialiștĭ în toate țerile culte, ĭar la noĭ nu prea aŭ, dar dacă noĭ trăim din sudoarea țăranuluĭ pînă la ozi, care nu ĭe departe, datorĭ sintem să luptăm pentru el luptînd pentru Socialism, ĭar ceĭ, ce nu fac asta tradează poporul, care li e încredintat să-l conducă »Preoțĭ cu crucea 'n frunte«, dar vaĭ tradarea asta grozav va fi resplătită cînd vom aduce potopul, la care ne îndeamnă Eminescu! — Frațiĭ meĭ țărănĭ romînĭ primițĭ dar gînduri le curate, în carl aŭ crezut toțĭ bărbațiĭ, carĭ azĭ sînt fala Romînismuluĭ. Numaĭ aceste vă vor mîntui pe voĭ de foame, de boale și de mama acestora de sărăcie! Poloniĭ din germania încă sînt asuprițĭ tocmaĭ ca și noi, și eĭ aŭ înțeles, că chestia lor națională nu se va maĭ rezolva, dușĭ de gîndul ăsta aŭ dat mîna cu socialiștiĭ germanĭ înșirîndu-se sub flamura sîngeluĭ înălțată de profetul și apostolul Bebel.-Cîtă înțelepcĭune ĭe în acest pasal Polonilor, carĭ și eĭ plîng ca și noĭ perederea libertațiĭ lor naționale, — Să învățăm minte de la eĭ și noĭ și să dăm mîna cu socialiștiĭ din Ungaria, că numaĭ ast fel vom putea sfărma lanțurile sclăvieĭ. Inteligență romînă punete în fruntea țărănimeĭ romîne și o învață Socialismul, că Socialismul va aduce cultura, cultura va aduce un traĭŭ maĭ vrednic de bĭetul țăran alungind foamea și îndepărtînd fleandurile de pe corpul său! — „Bătrînĭ, barbațĭ și tinerĭ din munțĭ și din cîmpiĭ" și voĭ femeĭ și fecĭoare romîne imitațĭ pe frațiĭ și surori le voastre franceze luptînd pentru socialism, idealul sfînt al Comuneĭ din Paris și singura scăpare a Romînismuluĭ din starea jolnică, ce îl omoara pezi ce merge, ca să nu atragețĭ asupra voastră blestemele aruncate de ultrademocratul Bălcescu asupra luĭ Mihaĭŭ Viteazul, care prin „așezamîntul său" a decretat robia Romînismuluĭ țăran de dragul boerimeĭ și al ciocoismuluĭ criminal

---

Femeilor, să ne mișcăm!

In toata țiata fără partidă resună buciumul, peste tot pămăntul acestei țări, De sunetul buciumului, resună plaiuri și cămpii, de acestea răsunări este plin acrul, pline inimile. Acum cînd poporul Ungariei sau redeșteptat, ca drepturilei jefuite sele căștige înderept, iată timpul a sosit, cași noi femeile din țiara ungariei sĕ ne sculăm și se cuprindem locul de luptă, în luptă pentru drept.

Sĕ nu credeți surorĭ ai muncei mele, cumcă un vi—itor mai bun alți nil-va căștiga! Nu! In veci nu! Noi sîngure trebue se ne punem la luptă și se arătăm, căci nu au perit Maria Putoianca și maica dela »Poartă«. Ori nu au fost Elena Zrinyi femeie?

Se aruncăm numai o privire 'ndĕrĕpt, o privire asupra stărei politice de azi. Este aproape un an de zile, decînd fostul ministru president Szél Kálmán, — cavalerul „Dreptăței, Legei și dreptului" au voit se aducă poporului român care stĕ să sĕ rivipească sub apăsĕri, încă o piatră de moară pre umeri poporului cu totul armărît, adecă mărirea armatei permanente cu 21 de mii de soldați au pretins, decît cu cîți iau dat țiara pînacum. Ear milioanele de lipsă pentru țînera acelor soldați, tot dela tine popor apăsat, amărit, chinuit și cut totul robit romăne a voit se—îĭ stoarcă. Pentru că aceasta nu iau suces, au învăluit țiara între farădelegi. Este aproape mai un au de zile, decînd puternici acestei țari făr—delege guvernează țeara. Sub acest timp sau schimbat de mai multe ori ministrii presidenți. Unul au venit altul sau dus ca tot se deschidă loc, la al treilea.

In tot deauna ca-și acum, jucîndusă se ocmesc și iar se tocmesc pe pielea ta popor omân.

Acest joc înjosit, până atunci are să miargă, în'ce poporul Ungariei unindusă nu ar sești ldece cuvîntul și se zică: „pînă acuma au fost și u mai mult!« Intru acest scop de datorință artida noastră a provocat pre toți deputați țerei, punêndule; ce voește poporul și ce trebue popoului. Pentru că starea omenirei nu es,e ajutată rin comandă și steag unguresc, conducînd poporul să omoară. Poporului îĭ trebue în rîndul prim: »Dreptul de vot universal scret« fără privire de rigină ori ceva deosebire și-'ĭ trebue poporului »Impertirea porției conform venitului în grade«. Punctul întîĭ cu — desevîișire îl pretinde — pentru că acel drept este moștenit dela natură. dela naștere.

Aldoilea: pentru sfîrșirea acelei amărăciuni, ca-nu din zi în zi micului meseriaș, proprietar și lucrător, se — îĭ scoată perna de sub cap și se ajungă la dobă. Insă vedem căci provocarea noastră, au aflat urechĭ surde, căci ei vĕd și nu voesc se facă, — partida independentă, »Coșutistă în starea prezentă are cel mai bun scop pentru a duce spre învingere acelea drepturi — Trebue sele arătăm, căci în camera noastră de luptă avem și alte arme. Sus dar! In picioare, noi femeile române muncitoare. Noi, pre cari pînă acuma nici în socoată nu neau luat. Dar ce au făcut Maria Valeria, pe cîmpul de luptă a Romanilor?

Sus dar femeilor proletare! In urechile jefuitorilor se trigăm: căci trăim!!! Și după Coșbuc »Vrem pămînt«.

Căcĭ au cîntat apostolul „Petőfi“ ur — matoarele:

Pînă cînd mai urlațĭ în numele pămîntenilor?
Până cînd mai ține larma cuvintelor nebune?
Decît se prăpădiți timpul, cu cuvinte.

Trebue făcut. Făcut ...

Năinte stem noi, femeile muncitoare române. Doar părințĭ pămînteni uitânduse, se vor întreba: »Dar și femeile să pornesc?« Oare acestea ce voesc? Da, măria sa părinte. Și noi suntem aici și de azi nainte chiar și visurile noastre line le vom pune în mișcare. Ve spunem. căci nici noi nu voim alta, decît se căștigăm drepturile noastre, moștenite dela natură. Pentru că nici noi nu suntem născute, animale lingătoare de blide. Acestea noi vile spunem, femeile române lucrătoare din Ungaria acăror drepturi le — 'ați jefuit; voi jefuitori — înse treapta principală a stărei de acum este bazată pre noi, noi suntem apăsate. Noi deacă nu ve creștem cătane, înzădar votați, căci nu aveți, de unde lua și puterea voastră va peri. Pentru aceia numai — ca voi se domniți, iar noi se fim lipsite de drepturile noastre — soldați (cătane) nu vă creștem.

Ear acum femei a muncei! Săne dem cuvîntul, căci vom păși în tabera partidei noastre, sub marele drapel roșu. La luptă dar pentru drepturile, fericirea și libertatea noastră. Nainte!

Rumânca.

Epistoale.

Urmare la epistoala din romănia publicată în nor 25 a foaei noastre.

Cristos nu au fost om cult, el a fos însă un om drept și dacă azi numele lui este așa de mare, nu prin faptul că a fost sfânt sau că a fost învățat a ajuns cunoscut, ci numai că a căutat să pună în practică învățături ale altor filozofi continporani săi. El a suferit cu corpul lui tot ce ar putea suferi un om și cu asta au voit să dea un ecsemplu, dar care din nenorocire puțin este imitat. Nu e vorbă, între apostoli lui sa găsit un Juda, dar întru cât omenirea acest nume îl pronunță cu plăcere și iată pentru ce fie care om îșĭ ia răsplata faptelor sale. Ori că Cristos aŭ fost vîndut a fost o predică ca creștinismul să se propage, nu. Adeverul caută să iasă la iveală, el se luptă în tocmai ca soarele cu viață care ori cât de deasă în celea din urmă tot este pătrunsă de lumina soarelui și ce frumseață pe urmă. O macsimă spune, să iubești pe acei care'țĭ arată defectele, mai mult ca pre cei care te laudă. Este o cugetare foarte prețioasă dar care ar putea să aducă foloasă numai cînd sĕ va pune în practică,

Iubiți prietini! Deacă vam scris rîudurile de mai sus, nu cu înțențiunea de a linguși pe uni în dauna celor 'lalți, ci numai de dorință ce am avea 'o ca să vedem pe apostoli fericiri popoarelor uniți, apropiați și în fața atîtei mizeriĭ ce chinuește omenirea, mizeria lor se nu însemne nimic, ci țintă sele fie veșnic în minte și catră ia să se îndrepte toată activitatea lor.

Frumoasă misiune și ce suflet curat are se i'abă omu în aceasta acțiune. Atunci cu tot curajiu poti se îndemni popoarele la organizare și înfrățire, cînd pe lîngă îndemn dai pildă și cu fapta. Felu luptei dela d-voastră, este întocmai ca doi negutători, cari de cari face mai mare reclamă și gălăgie recomăndînduși marfa. Ori noi nu facem negustorie și atunci cînd luăm aceasta sarcină cată să ne îndreptăm atacurile spre stăpâni și noi să căutăm să nu fim coadă de topor, ci strînși uniți să luptăm în contra dușmanului comun, capitalul.

(Va urma.)

Inoiți abonamentele!

TRIBUNA POPORULUI.

Nici la mormînt!!! In nor. trecut am amintit despre amintirea marilor luptători a socialismului: Tancici, Eisele și Salai. Acești luptători acăror mormînt interesul muncitor lau'u astupat. La o-zi de serbătoare toți lucrători din Budapesta cu simț iubitor internațional: aruncă sapa, lopata, ciocanul cuțitul și cu pietate se apropie de mormîntul acelor luptători, acăror viață au fost lupta, lupta pentru poporul amărît, chinuit și apăsat.

In anul acesta buni recunoștincioși, pentru luptători interesului muncitor, au pășit în aceia grădină, unde sunt scumpele oseminte a iubitorilor de oameni. Partida noastră socială democrată reorganisată internațională, trei cununi au depus pe mormintele luptătorilor. Trei cununi cu pantlici in o singură coloare, coloarea steagului sub care au luptat: Coloarea sîngelui.

Pre domni ia supărat și aceia, căci ne mai amintim cîte odată la an, de mari luptători și ca devotament de amintire, depunem cununa cu coloarea sub care au luptat pentru poporul apăsat. Urgia pizma și tirănia, sau năpustit spre cunună și între sberături de »Abtug«-jos cu cunuma. Niște vai și amar de prăpădiți, plătiți de domni din tabera lui Bocani. Intre acele fieară sălbatice am vezut în primul rînd pre Bocani și alți plătiți de putere ca-se ne mincească, nu numai în mișcarea politică ce am luato, dar iată au voit se ne nimiciască și datorința ultimă acestui an. Dar acestea nu ne va nimici din potrivă ne vom întări. Iar inimele lor: Negre va fi vecinic pe acest pămint, că i au călcat cu mînie, mînie adunată pentru bani, peste acele morminte unde este comoara poporului lucrător din aceasta țiară.

Fraților bîtă acestor tiranîși vînzători spurcați.

Români măcelăriți. Luna curentă 5 lea, congegrația Aradană, cu ocazia intrunirei de toamnă au luat parte o mulțime de congreziști. Intre cei mai mulți au fost și laudabilul democrat Romîn! Mihail Velici. Care nici acuma nu au întîrziat de a'protesta în contra ucigașilor și măcelarilor; strigind! »Romînii din Șepreuș au fost măcelăriți.« Acesta este cuvîntul acelui democr t, în drum și în cassă, pentru că are o inimă simțătoare: inimă de om . . .

Dar unde 's ucigași? Ucigași omorit ri. Căci nu sau răcit încă sîngele omorîților. Nu au perit amintirea lor.

Fraților! Congresul dela Salonta mare au 'mputernicit pre com. ecsecutiv o partidei, case țină in acest an o ședință a țărei, spre ase lucra programa cu care are se lupte comitetele dela sate, spre a căstiga cîte-va înbunătățiri pentru poporul apăsat. Aceasta sedință se va ținea în zîlele crăciunului 26 și 27 decembre, anul curent, ordul zilei în programă, mai tîrziu se va publica.

Dar rugăm pre frați dela sate ca cît mai iute se ne trimată adresele acelor frați cari sunt, membri ai comitetului dela cassa satului. Inștințările se face pe adresa redacției noastre.

Comitetul ecsecutiv al partidei.

Să luptăm pentru foaia partidei Voința Poporului. Acum cînd aveți timp datorința fieste cărui frate este case răspîndească Voința Poporu case o putem mări să devie un organ mai tare și mai mare; se devină o arma politică.

Pentru aceia fraților datorința fieste cărui este se răspîndeasc Voința Pporului. In multe părți au ecspirat numerul abonamentelor și nu leați reînoit. Dar cum credeți fraților căci să susținem aceasta partida? Cum se susținem lupta luată pentru poporul apăsat? Deacă nici foaia nu o abonați care este arma și lumina poporului apăsat. Datorința fieste cărui frate este case răspîndească Voința Poporului, și se îșî reînoiască abonomentele.

POSTA POPORULUI.

P. Moisă Bot fei nu întelegem frate! De care foaie voești? »Szabad Szo!« scriene.

T. Fiore Miske. Am primit 2 cor. 40 fil. foilele leam trimes.

P. Ferenț szaturó am primit 2 cor. 40 fil foile leam trimes.

P. Mihai sepvos bani iam primit foile le trimetem.

C. Cavel acsura trimetem 1 magiora 1 romîne

Cine vrea să capete rěspuns în epistolă acela trimeată și timbru (șteamplă), căci altcum î vom rěspunde numai în posta poporului.

Scrisori: întrebări, cereri către partidă sunt de a se adresa: Szabad Szó Budapesta VII., István-ut 67. Aicea este locului partidei și de aici secretariul dă sfaturi in ori-ce afacere. Banii să se trimeată pe adresa: Szabad Szó István-ut 67

Abonamentele să se trimeată numai pe următoarea adresa: **Szabad Szó Budapest, István-ut 67.**

Cărțile noastre romanești.

Urmtoarele cărți romanești se află de vînzare la libraria Szabad Szó VII., István-ut 67.

	Cor. Fil.
Manifestul socialist de Marx și Engels ---	—.3
Primejdia națională sau Rusia și România	—.1
Al V., VI. și VII. lea răspuns la mesagi de deputatu Socialist Morțun bucata --- ---	—.1
Chestia evreiască, cu·in are în parlamentu Rumăniei de Morțun la 8 Febr. 1893 --- ---	—.1
Cărți de cetire socialistă --- --- --- ---	—.2
Tactica sociaidemocrației - --- --- ---	—.5
Ce e te și ce vrea socialismul --- --- ---	—.1
Manifestul partidei muncitorilor --- --- ---	—.6
Pușcăriașul monolag și desrobirea muncei Piesă populară --- --- -- --- --- --	—.2

Editura partidei socialdemocrate reorganisate din Ungaria.
Redactor responsabil: Cîenady Denes.
Tipografia Ștefan Nagel
Budapesta, VII., Vörösmarty-utcza 17.